

[Bakholt]

ge indgreb, der har været over for kommunerne, og jeg forstår, at det, SF ønsker med det, er at give kommunerne nogle flere tangenter at spille på.

Vi vil i Socialdemokratiet se meget grundigt på dette forslag. Vi vil prøve at undersøge, hvad virkningen af det er, hvis loftet bliver fjernet. Vi vil prøve at få undersøgt, om der er et ønske fra kommunerne om at få fjernet det loft, der findes i dag. Vi mener, det er rigtigt at få foretaget nogle vurderinger af behovet for at få det fjernet. Hvis det, kommunerne mener, er, at det er udtryk for nogle snærende bånd, som der er lagt på dem, så lad os se på det. Vi vil altså gå ind i udvalgsarbejdet til en konstruktiv og seriøs debat om hensigtsmæssigheden af dette forslag.

Pernille Sams (KF):

SF's forslag om at øge beskatningsmulighederne af offentlige ejendomme og af erhvervsbyggeri er klart i modstrid med den udvikling, Det Konservative Folkeparti ønsker.

Af bemærkningerne kan man læse, at SF ønsker at give kommunerne mulighed for at kompensere for de seneste års mindre bloktilskud og få flere indtægter ind ved at hæve beskatningen på statens ejendomme og på erhvervsjendomme. På den måde skulle kommunerne – i hvert fald på kort sigt – kunne komme ud over de forbrugsbegrænsende aftaler, regeringen har indgået med Kommunernes Landsforening.

Det mener vi på ingen måde er ønskeligt. I det hele taget mener vi ikke, at landets ejendomme skal beskattes hårdere end i dag, tværtimod!

Mejdahl (V):

Med lovforslaget her vil SF fjerne den maksimale promillegrænse for opkrævning af dækningsafgift, sådan at kommunerne kan opkræve det, de vil.

66 kommuner eller godt en tredjedel af landets kommuner opkræver dækningsafgift og 40 kommuner opkræver 10 promille eller maksimum.

I Venstre mener vi ikke, at det er øgede skatter, der er behov for, tværtimod! I det finanslovforlig, der er indgået, nedsættes erhvervslivets skatter fra 50 til 40 pct. for selskaber. Det er det stik modsatte af det, SF foreslår. En nedsæt-

telse af erhvervenes omkostninger forbedrer erhvervenes konkurrenceevne, hvor SF's forslag trækker i modsat retning.

Jeg synes ikke, SF er konsekvent i sin argumentation, som den er beskrevet i bemærkningerne. Der står, at kommunerne har mistet indtægter de senere år, og at opgaverne samtidig er vokset. Flere opgaver er blevet overladt til kommunerne, og deres mulighed for at løse disse opgaver er følgelig forringet.

Jeg vil gøre SF opmærksom på, at der mellem de kommunale organisationer og regeringen er indgået en aftale, som kaldes DUT, det udvidede totalbalanceprincip, som bygger på det princip, som der er fuldstændig enighed om, at der, når staten lægger opgaver ud, følger penge med, og modsat, hvis kommunerne lettes for opgaver, inddrages besparelsen.

SF nævner også, at de øgede indtægter kan bruges til at nedsætte personskatten. SF vil her bruge pengene to gange. Det er inkonsekvent.

Jeg må på Venstres vegne afvise lovforslaget.

Marianne Jelved (RV):

Jeg er så glad for SF's forslag, fordi det hører til en type forslag, som man kan bruge lang tid til at snakke om, fordi det er så præget af det, jeg kalder demagogiske, fordomsfulde og jeg ved ikke hvad begrundelser, som f.eks., at nu har staten nedsat bloktilskuddene og lavet strafafgifter osv., flere opgaver bliver lagt ud, løsningsmulighederne er forringet, kommunerne kan ikke vide sig sikre mod nye indgreb og den slags ting. Helt efter bogen – SF's bog altså.

Samfundsøkonomisk er det jo vigtigt at se kommunernes udgifter i sammenhæng med statens udgifter. Det er det, regeringen med støtte af Det Radikale Venstre fra 1982 og indtil nu har gjort. Helt overordnet sagt kan man sige, at skattetrykket enten kan hæves i kommunerne eller i staten, hvis man lader udgifterne stige. Det er en af filosofierne bag det, der er sket igennem de sidste 7-8 år. Man har forsøgt at holde udgiftsniveauet nogenlunde på plads både i staten og i kommunerne.

Der er jo tradition for, at man har gode samarbejdsrelationer mellem regeringen og kommunerne. De er ikke blevet ringere med årene, og derfor er det ikke relevant at sige, at kommunerne ikke kan vide sig sikre mod nye indgreb. Kommunerne kender lovgivningen og ved, hvad det er for nogle ting, regeringen kan gøre